JAFFNA COLLEGE LIBRARY
12 NOV 1948
VADDUKODDAI, CEYLON

THE young idea

JAFFNA COLLEGE CEYLON

இளஞாயிறு

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XII. | **Friday, November 12, 1948.** | *No. 5.*

		Page
EDITORIAL		1
VISIONS AND REALITIES	*By V. Kanagaratnam*	2
THE FUTURE OF WOMEN IN LANKA	*By T. Parameswary*	3
JACK IN LOVE WITH ME	*By A Co-ed.*	5
HERE COMES THE POSTMAN!	*By R. A. T.*	7
பத்திராதிபர் சித்திரம்		10
பெண்கள் சம உரிமை	செல்வி. செ. தேவமணி	11
அகதியின் ஆத்திரம்	செல்வன். D. S. அம்பலவாணர்	13

S. V. PARAMSOTHY,
English Editor.

K. VAITHIANATHER,
Tamil Editor.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XII | *Friday, November, 12th, 1948.* | *No. 5.*

Editorial

Women and the Public Service

During the past few months there has been much agitation and demand from women and certain women organisations in Ceylon for immediate admission of women into the Public Services. In support of their demand they have brought out instances to prove the abilities and capabilities of women, and have stressed the fact that since they are equal to men and can do the job equally well there should be no hindrances and legislation against their entry into the Services.

Women have long since abandoned the idea that the home is their only world. They have now come out into the world and are playing a great part in public life. No man with any sense of democracy would insist that a woman's rightful place is the home and nowhere else. We do not, even for a moment, question their right to appeal. As clerks, typists, stenographers, administrators etc., in the service of private firms and institutions they have proved themselves equally competent and as hard working as men. We are indeed happy to note that they have, to a good extent, shed their feminine modesty and are boldly claiming equality with men; but we strongly feel that the time is inopportune to admit them all into the Public Services without any restriction whatsoever. The implications of taking such a step are great and the consequences are bound to be disastrous that it needs caution.

Today there is unemployment all over the country and many thousands of men are without work to do. Many able-bodied men with educational qualifications are finding it very difficult to get jobs. The question of unemployment is causing much concern to the government and they are at a loss as to how well they could absorb all this labour. In such a time as this if women should be admitted into the government services, the matter would be made still worse and a most pitiable situation might arise where the woman would go to work while the man has to stay at home. Here we have to give preference to men not because we consider them superior to women but purely because of certain social and economic reasons. We reiterate the fact that we consider man and woman as equals but the social and economic structures of our country are such that man is considered to be the bread-winner of the family—not so the case with woman—and the dependants on a man are

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

more numerous than the dependants on a woman. Hence if in the present day women take up jobs which men are eligible to, more people are bound to suffer. To bring about the harmonious working of the new system a reformation in the social and economic structure of our country is necessary. There is a change coming about and in the course of a few years time the change would be complete when man and woman would have economic independence and both would be considered as bread-winners as is the case in the West. The Government fully alive to and conscious of this serious unemployment problem is opening up new projects and schemes which are enabling some of the hitherto unemployed to find work to do. In a few years time it may be possible to find employment for them all. Until such time, in the interest of all, women's entry into the Public Service should be restricted and their admission should be a gradual one which would not upset the normal working of any department. This seems to be the safest and wisest thing to do.

Editor's Own

Mr. A. Devarajah, the Editor, has resigned. Our readers are aware of the services he has rendered to the "Young Idea." Hence it is needless for us to review his work here. Meanwhile the new Editor assures you all that he will do his best to maintain the high traditions of the "Y. I." and to bring out good issues of the "Young Idea" at regular intervals.

* To facilitate the publication of a 6th issue of the "Young Idea" this year it has been necessary for us to reduce the number of pages of this issue from 18 to 14. Further, to relieve the continuous monotony of the plain white cover of the "Young Idea," we have decided to bring out coloured covers for the coming issues. We trust these changes of ours would have the approval and appreciation of our readers and contributors.

* Please see "Notice" on page 8—*Ed.*

Visions and Realities

By V. Kanagaratnam

Ranjan looked out of the train. As the train swept across the countryside Ranjan was fascinated by the panorama of landscapes which in rapid succession came into view and disappeared. The eastern sky was flushed with the rich hues of crimson and gold which tinged the landscapes too. He saw the green fields and thoughts of home crowded into his mind.

Ranjan had spent all the years of his life in the country before he arrived in the city to proceed with his studies. He thought of his spacious country-house and of the murmuring stream that flowed across the wasteland at the back of his house. How often as a boy had he wandered across the wasteland in the evening fascinated by the landscapes and amused by the music of the wind. Out in the wasteland he had wild freedom and had felt an intense inner urge to be active. He had expended his energy in an ecstacy of physical motion. He had roamed about the wasteland, swam across the stream and rowed in a boat up the stream. Very often he had sat on the grass fascinated by the endless drifting of the fleecy clouds of fantastic shapes in the infinite space. He had been enchanted by the flight of birds in the air which was filled with the music of their chirpings. He felt the rhythm of life with which every animate being quivered. Having spent his boyhood days in

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

such an environment Ranjan had been fascinated by the study of art, literature and biology which enable one to find life richer and novel.

His fascination intensified into determination and he had gone to the city to proceed with higher studies in biology. He was now travelling home for the holidays. Ranjan began to wonder what he would tell of his days in the city to his younger sister who loved to listen to her brother about the world in which he moved. He thought that he would tell her of very interesting phenomena he had observed under the microscope and of the interesting facts he had studied of animals and plants. He knew that she would listen to all these with interest as she had acquired a love for animate beings and she had endeavoured to understand natural phenomena He would tell her of the labour and time saving scientific devices in the city. He would tell her of the marvels of 'science without tears.' He felt happy to think that he was in touch with the latest scientific developments. His mind was filled with pleasant visions of a world in which the achievements of 'science without tears' would result in the increased amenities of life and happiness. In the midst of his visions he had forgotten that material comforts are not absolute determining factors of happiness.

Suddenly he remembered that he had not read the newspapers. He turned over the newspapers and began to read. On the front page he read accounts of chaotic conditions in Palestine and China. He forgot about his visions. He began to face realities. There was chaos and bloodshed in the remote corners of the world. He began to see that the clouds of war were fearfully gathering to break in upon the brief, chaotic interim period. The excitement and noise amongst the crowds in the railway station now irritated him rather than amused him. It irritated him to think that the noisy crowds would be victims of mass destruction. All the visions of the youth fled and he was filled with a sense of panic, disillusionment and frustration. Even the crowd on the platform seemed unreal and only the landscapes seemed real and eternal.

He saw a farmer going out to work in the fields. The farmer had no pleasant visions of a future world with increased amenities of life. He knew nothing about the marvels of science and of modern civilization. To him the world seemed hardly to exist beyond his own fields and village. Instead of visions he faced realities. He faced the rigours of the climate and the hard toil ahead of him. He clung to the earth as the source of all life. Ranjan began to feel that the earth was the greatest reality, the most fundamental, the source of all life and it alone lay beyond the ravages of destructive sources.

The Future of Women in Lanka

By Parameswary T.

General opinion is that the primary duty of women is the continuance of the race. From many stories we hear we find that the tendency of women who go out to do public service is to come back once again to domestic life with a feeling of utter incompleteness. This is more common in West than in the East.

The question often arises, "Are contemporary women more satisfied

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

with their lot than women used to be?" The answer has been that despite women's rapid social and economic progress, one fourth of the women of the United States are "disturbed about their lot as women"; their chief complaint as home-makers being isolation and inability to have outside interests.

To help women to make the home a place of beauty and happiness our system of education should revive the moral purposes of education and starting such a revival is up to parents and teachers. In certain parts of America and Japan, they have a system of family education, where the students are given training in the methods of establishing a useful family life. The result has been very successful. No other country has attempted such a thing so far and it is time that we too introduce a similar system. The above mentioned system gives instruction in the management of family industry, family economics, the importance of cleanliness and health, the mode of understanding human relationship within the home and outside it, and the correct upbringing of children. If we want children to be articulate, self-disciplined, reasonable and rounded human beings, the homes from which they come must be wholesome.

Many unhappy things happen because of the inability of the members of a home to understand each other. Take for example one who is a step-mother. The usual story is that the step-children are badly treated. This happens because of the jealousy that exists within the step-mother, and to a great extent, owing to the interference of outsiders. The only thing that remedies it is the ability of the step-mother to understand the position of her step-children, and treat them as her own.

Many of us have seen the results of the last two wars. Why should there be any war? It is just because of the hatred and jealousy that exists between people. Every individual who took part in the war came from a home. What would have happened if everyone of those homes had been a place where every individual was made to feel that he was secure, happy, needed, reasonable and moral. Well! there would have been universal peace with a promotion of friendly relationship.

Therefore a great responsibility lies in the woman who moulds the life of a child and helps to cultivate the higher faculties in the child—its conscience, its benevolence, a reverence for what is true and sacred—instead of helping it to develop on a large scale the lower instincts and selfish tendencies of the race.

A great drawback for women is the existing dowry system. Many parents are unable to provide their children with a large dowry, with the result that the children try to study up to a certain standard and then start earning a living. In many cases there is a split in the family owing to the dowry. With this system existing it is just the case of buying a woman's life. It is much better to put that money into a system of family education and hence help a woman to cultivate her finer arts. It is only then that she will be able to give all that is best in her. The saying that "The hand that rocks the cradle rules the world" holds true only when a woman plays her rightful part for which she is created.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Jack in love with me

By a Co-ed

"Come in, come in, you are warmly welcome," said the porter. I stepped in, and lo! what a sight it was. I found myself in a room which was tastefully decorated. I examined the decorations carefully with the intention of bringing some of the ideas to decorate the College hall for our Brotherhood celebrations which are being prepared at fever pitch now itself. The music then commanded my attention and I was forced to yield myself to it. But that was only for a second, for after that I was straining my ears to listen to the tune. The band had just struck up a waltz and the dancers were swinging away to the music. I looked at them and I could not believe my eyes, for they were the most beautiful creatures I ever saw. Their movements were so refined and they seemed to be gently floating in the air as they danced. I was charmed, more or less bewildered as I stood there gazing into all the splendours of that room.

Then coming back to myself I wondered why I was there. This was answered by a whisper which said, "Because there is another lonely heart here like yours." What! here, Oh God! What have I done to be gifted so? Won't those at College envy me? Now I was all in an excitement. My thirsty eyes were searching for that one who was to be mine. I looked into every dark corner, behind every pillar, for I knew that a lonely heart would prefer, some such place. I knew it would feel ashamed to face those who are enjoying while it was in that lonely state.

Ah! now, what is that, that I see there? A lonely form looking enviously at the dancers from behind a pillar in a dark corner. My heart leapt for joy when a pair of eyes alighted on me and cast a searching look. They were pleading and I was so bewitched that I could not move my eyes away from them, as I walked towards that lonely form. It too was doing the same thing until we met face to face. I began to tremble with joy and I made an effort to speak but no sound came from my mouth. I stood there and gazed ardently into those eyes, which for once did not shift from mine. Tense moments flew past as we stood there charmed by each other. Those eyes were sparkling and a smile was playing about those lips which were probably saying something. But none reached my ears for my joy had made me deaf as well as speechless. I knew no bounds for my joy as a thrill ran through my whole body. I was about to stretch forth my hand when one of those hands, whose like I have never seen, was stretched forth towards me. I took it and felt a greater thrill in my heart. As I held it I felt myself in paradise. I thought it must be a dream but the touch of that hand made me realise that I was wrong. That hand as I kept holding it, was like cotton with warmth in it. My hand which had grown cold due to my trembling for joy, was soon warmed and it was stealing its way to my heart and face and warming them too.

Oh! what has happened? The sun is shining through the window and my eyes are dazzled by its striking beams. I now know everything. It was only a dream and nothing else. That warmth spreading over my face was the heat of the sun that was coming through the open window. But what is this that I am holding in my hand with that warmth in it too. I looked and what do you think I saw. I was holding Jack's hand. I laughed at myself for Jack happens to be my pussy cat who is always fond of creeping into my bed after I have fallen asleep and cuddling himself falls asleep with me.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'KICKS'

(With Apologies)

By Our Sports Correspondent

A. M. Brodie:– The Captain and custodian of the team, has so far not been called upon to do much work, and therefore takes things easy at the goal. His occasional strolls out of it, for exercise, have resulted in a few goals. Does some spectacular (often unnecessary) dives and brings off some beautiful saves, when he does reach the ball.

K. Sellarajah:– The left full and the scraggy but dependable back-bone of the defence. Using his long, skiny legs to advantage he brings of the 'Gallery' kicks which make him popular with the crowd. An exponent of the 'Solar Plexus' punt.

S. Sivasubramaniam:— The right full. A thick and strong defence. Good kick especially when he connects, but when it comes to using his head, loses sense of direction. Marks well.

J. Soundranayagam:— The left-half. A good kick with both feet, puts up a 'Sandow' like defence marking well and feeding the forwards.

S. Thuraisingham:— The Vice-Captain and centre-half, is the key-stone of the defence. "Costha"-like work at his post has been responsible for the breaking up of many formidable movements against us.

T. M. B. Mahat:— The right-half, has yet not realised the difference between Rugger and Football. Has still to learn that Rugger tactics do not pay on the Football field, except perhaps in the number of fouls. Erratic feeder of the forwards.

S. Krishnasamy:— The left-wing, is no respecter of man or ball. His 'bullet' kicks are very effective and impressive, when they do find their mark occasionally. Has many outers to his credit. Centres well.

V. R. Amarasingham:— The left-in combines well, especially his eye-sight and his height to give a justifiable excuse for being off-side, and knocking against opponents in his attempts at reaching for the ball. These handicaps are balanced by speed and trickiness.

T. Ramachandran:— The spear-head of our attack. Tries his antics at the opponents' goal without scoring. Gallops about happily with no regard for himself or others. Penalised often for 'butting'. Inclined to stick too long to the ball otherwise a good centre-forward excelling in dodging and dribbling.

P. Dharmarajah:— The right-in. When everything else fails his hands come to his aid. Often unfortunate to be caught. Combines well but apt to be excited at the goal-mouth thus failing to net easy goals. However he has been a consistant scorer. Dribbles and dodges well but inclined to over do.

A. S. Kadirgarmar:— The right wing, has constant trouble either with his feet or with the height of the goal posts. When the light begins to fail then it is that he comes into his element, bringing off some remarkable shots. Centres very well, when not marked, especially when taking the corner kicks.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Here Comes the Postman!

Ding . . dong! Ding . . dong!

Airgraphs—Postcards—and Love letters.

Q. Much ink has already been spilt about the question of early-marriage. I would like to know what your views are. Do you believe in early-marriage?

A. Certainly I do. It is really very good to have the ceremony early in the morning and finish off with the business. The earlier the better.

x x x

Q. Do you believe that marrying in haste necessarily means repenting at leisure?

A. Don't you know that after man marries he has no leisure.

x x x

Q. What do you think is the trouble with women of today?

A. Who told you there is trouble. Perhaps you mean that they interfere too much in politics when it ought to be domestic and they care more for the cosmetics than for the economy. I disagree on certain counts. Yes—"Every rule has an exception," and the trouble with you is that you want to harp on the exception. The general trouble with women is, I think, that they always try to mend your ways rather than your socks.

x x x

Q. Is there anything in the world that can beat a good wife?

A. Yes—a bad husband.

x x x

Q. How do you know that this world is not another world's hell?

A. Do you think that I am a B. A. Philosophy Honours, First Class Graduate of the Philadelphia University to answer such a question? But—It's an ideal problem to ponder.

x x x

Q. I have never had the pleasure of meeting your wife. Will you introduce her to me?

A. Certainly, no objection. But what makes you think that it would be a pleasure?

x x x

Q. "Kissing the baby injures the formation of the nose and brings on short-sightedness"—say some. Is it true?

A. Whether it brings short-sightedness or long-sightedness since there is the element of doubt, to be on the safe side give the benefit of the doubt to the suggestion. Refrain from kissing the baby—especially if it is of the female species, until it is in the later teens. The nose is much stronger then, and you can lavish your kisses without any fear of nose-deformation. Beware however of defamation.

R. A. T.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Girls at Play

By Our Co-ed Sports Correspondent

For the first time in the history of Jaffna College, the girls have had the Inter House net ball matches. All the girls were looking forward to these days. They worked with all enthusiasm and were able to put up a good show. Congratulations are due to the Blues who won the Championship.

The Scores were as follows

Whites	6	Reds	10
Blues	17	Greens	1
Blues	16	Reds	3
Reds	7	Greens	3
Blues	18	Whites	7
Whites	16	Greens	3

The final rating of the Houses were; First, the Blues; Second, the Reds; Third, the Whites and Fourth, the Greens. Next term we hope to have Inter - Collegiate matches. A few of the players whom I will introduce to you now, figured prominently in the past net - ball matches.

First comes the budding doctor Benet, the famous "Shooting Star" who directs the ball into the goal with her legs swinging in mid - air. But every ball that she sends, finds its proper place into the ring.

Then comes the Pygmy, whose squeaking voice is heard throughout. Her face becomes red and gloomy at the point of losing and brightens up at the point of winning. She darts here and there like a butterfly and plays an enterprising game.

Next comes our Shoot whose balls without any aim seldom find their way into the ring. But when once the ball finds its way into the ring, there she stands like a victorious cock.

Now rolling comes the Roller, rolling after the ball, always trying to grasp it even though she may have a fall. But the ultimate result is that the ball outbounds her and the ground is levelled for all.

On the other hand we had been neglected rather badly in Badminton and Tenniquoit. Nowadays the Badminton rackets and shuttlecocks are unheard of. We have an old torn net but no proper court laid. The court is an invisible one which seems to be visible only to those who play. I hope that the school authorities would take a greater interest in this direction and see to our wants in the ways of games.

NOTICE

As we go to press we are confronted with an unforeseen difficulty in publishing a 6th issue of the "Young Idea" this year. The Bursar has informed us that they are unable to recover more than Rs 100-00 which is due from the students as subscription money for the "Young Idea". There are so many students who have not paid up their dues and arrears, and as there is no way of making them pay within the short time available, we have to abandon all ideas of publishing the 6th issue. We regret having to disappoint our readers, but it is something we cannot help. — *Editor.*

noolaham.org | aavanaham.org

"NOT AT NIGHT"

By A. V. Selvanayagam,
Pre Senior A.

Jeyari was not by any means a timid man, much less could you have called him a fanciful man. The train had been unduly late that night. It arrived at the station at 11 when it ought to have arrived at 8.

His house was a good distance away from the station and he began to trudge home wearily. It was pitch dark and he had not brought his torch. The wind was blowing rather strongly and the screeching of the crickets and the hooting of the owls added to the weirdness of the scene. He was feeling very sleepy and he found it very hard to keep his eyes open.

There was a sound of footsteps behind him, but who could it be at this unearthly hour? Somebody was following him and Jeyari turned round. In the dark he could distinguish the outline of a figure which was carrying a bundle. He could see puffs and smoke behind it. Jeyari was not a nervous man but the bundle and the smoke puzzled him. He saw a white gate and then he realised that he was passing through the cemetery. The thought of a ghost following him crept into his mind.

Without his knowledge he began to run. He was shivering, partly out of fear and partly because of the chilly wind. With a beating heart he looked back and saw the figure rushing madly after him. It seemed to Jeyari that the smoke had increased in volume and was ascending in spirals, and the ghostly figure appeared to him as a runaway engine chasing him.

He had some presence of mind and he hastened into a by-path which was surrounded by thorny bushes and shrubs. These tore his clothes, he looked back but he could see no figure. He retraced his steps to th road and there he saw the figure some distance away. He took to his heels but the figure chased after him. He was tired and his legs were so weary that they were almost falling out of their sockets, but he dragged them on. Fifty yards more, but he was fainting with fatigue and fear. He knew his legs would not carry him any further and the figure was only 10 yards behind. One dash and he would be home.

He had reached his gate but it was locked. Cursing his wife he turned towards the approaching figure and was going to defend himself whether his opponent was a ghost or the devil incarnate. With chattering teeth and clenched fists he was about to strike the figure that had come to him when he heard the words "My Lord! What a long way it is from the station to your house". It was a human voice and Jeyari, staring at the figure, sank down exhausted.

It was a railway porter in his customary blue uniform. He carried a parcel and was smoking a cigar. "Why in the world did you follow me?" Jeyari managed to mutter. "Sir, I am new to the place. Mr. Pavannah received this parcel today and the Station Master asked me to take it to his place, but I did not know his house. A porter told me that you were his neighbour, so I followed you Sir. You seem to be a swift walker. I could hardly keep pace with you", said the porter. Jeyari was a swift walker indeed! Do you believe in ghosts?

[*We wish all our readers a bright and prosperous New Year.*]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இளஞாயிறு

JAFFNA COLLEGE LIBRARY
12 NOV 1948
VADDUKODDAI, CEYLON.

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி வெளியீடு

" எப்பொருளெத் தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. " —திருக்குறள்.

மலர் 12	திருவள்ளுவர் ஆண்டு ௧௯௭௯ சர்வதாரி ௵ ஐப்பசி ௴ ௨௭ ௳ வெள்ளிக்கிழமை	இதழ் 5

பத்திராதிபர் சித்திரம்.

உலக சமாதானமும் ஐக்கியதேசீய மகாசபையும்

இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே இரு மகா யுத்தங்களைக் கண்ணாரக் கண்டு களித்துவிட்டது. இவ்விரு யுத்தங்களிலும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்தனர். எண்ணிறந்தோர் தமதில்லங்களை, மனைவி, மக்களையிழந்தனர். கணக்கிடமுடியாத பணங் கடலுக்குந் தீக்கு மிரையாக்கப்பட்டது. மனிதனின் விடாமுயற்சியே மனிதனை யழித்துவிட்டது. இவ்வளவல்லற்பட்டும், ருஷியா, இங்கிலாந்து, அ. ஐ. நா. முதலிய நாடுகள் போரையே நாடுகின்றன. இதற்கு மூலகாரணம் யாதெனில், மனிதன் தன்னைப்போல மற்றவனையுங் கவனியாமையே.

மேற்கூறிய நாடுகள் ஏகாதிபத்திய வெறிகொண்டு தம்மிற் குறைந்தோரை ஈவிரக்கமின்றி அணுக்குண்டுக் கிரையாக்குகின்றன. இது மேல்நாட்டு அரசாங்கத்தின்பாற் பட்டதாம். தன்னுயிர்போல மன்னுயிரையுங் காத்த மகாத்மா காந்தி, உலக சமாதானத்திற்குரிய ஒரே பெருவழி, ஏகாதிபத்தியவெறியொழித்து மனிதசமூகத்திற் சமரசமனப்பான்மை நிலவுதலேயென வற்புறுத்திச் சொல்லிவிட்டார். அன்னார் மொழிகளை யொவ்வொருவரும் பொன்மொழிபோலக் கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டும். இச்சமரச மனப்பான்மை நிலவுதற்குச் சமயவுணர்ச்சி மிகவுத்தியாவசியமானது. பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணனும் "உலகத்திற் பால், தேனாறுகள் பிரவாகித்தோடும்படியான காலம் வந்த பொழுதுஞ் சமயவுணர்ச்சியின்றேல் மனித ஈடேற்றமில்லை" என மனித சமூகத்திற்கு வழிகாட்டியுள்ளார். உலக சமாதானத்தை நிலவுவதற்கென வமைக்கப்பெற்ற ஐ. தே. மகாசபை ஓர் ஏகாதிபத்தியத் தூண்கள் மகாநாடாகும். பல தருணங்களிலிது நடுநிலைதவறித் தன் சுபாவப்பற்றைக் காட்டிவிட்டது. எனவே அ. ஐ. நா, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளுலக சமாதானத்திற்குப் பாதகம் விளைவிப்பனவென்பது வெளிப்படை. ருஷியாவோவெனிற் பொருளாதாரநிலையொன்றுமே மனிதனின் சிறிய நோக்கமென்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து ஏகாதிபத்தியவனலிடை நெய் வார்க்கின்றது. இந்தியாவை யுற்றுநோக்கினிந்நாடு, தன்னலங்கருதா மன்னராகிய காந்திஜி, ராஜாஜியின் வழி யொழுகுகின்றது. இந்தியாவின் ஞானசூரியனாகிய ஜவகர்லால் நேரு தற்பொழுது ஏனைய நாடுகளின் பிரதம மந்திரிகளைச் சந்தித்து உலகசமாதானத்தை நிலைநாட்டும் வழிவகைகளை யாராய்வதற்காக இங்கிலாந்திற்குச் சென்றிருக்கின்றார். இஞ்ஞானசூரிய னேனைய மந்திரிகளினிருதயத்திலுந் தன் கிரணங்களைப்பரப்பி அஞ்ஞானவிருளை நீக்கி, உலகசமாதானத்தை நிலைநாட்ட முடியுமா?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெண்கள் சம உரிமை

செல்வி. சே. தேவமணி.

பெண்கள் சிருஷ்டிகர்த்தாக்களென்றும், பாதுகாவலரென்றும், முன்னேற்ற வித்துக்களென்றும் ஆன்றோர் கூறியுள்ளார். அத்துடன் பெண்ணை மெல்லியலென்றுஞ் சொல்வார்கள். அவளை மலருக்கும், வஞ்சிக்கொடிக்கும், அல்லிக் கொடிக்கும் ஒப்பிடக்காரணம், அவளின் மென்தன்மையையிட்டும், ஆடவரின் ஆதரவின்றி இயங்கமாட்டாத தன்மையையிட்டுமே. இஃதே பெண்ணின் தன்மை.

பெண்தான் ஓர் இல்லத்திலுள்ள சகல காரியங்களையும் கொண்டு நடத்துபவள். பிள்ளைகட்கு ஏற்ற நேரத்தில் உணவளிப்பதும், கல்விபயிற்றுவதும், இன்னும் பல ஞானோபதேசங்கள் செய்வதும் பெண்ணின் தொழில். நாயகன் குறிப்பறிந்து ஒழுகுதல் கற்பாளின் முக்கியவேலை. அதைவிட்டு, நாயகனுக்குப்பின் மனையாளும் காலையிற் கந்தோர் வேலைக்குச் செல்லின் எவ்வண்ணம் கணவனுக்கேற்றபடி ஒழுகலாம்? அப்படியில்லையேல் அவள் கற்புக்குப் பங்கமாகும். "இல்லாளில்லா இல்லம் இடுகாட்டுக்கொக்கும்", என்பர். பெண்ணே இல்லத்தைச் சிறப்பிப்பவள். அவளும் வெளியேறிவிட்டால் இல்லமும் தண்மதியை இழந்த வானத்தை ஒக்கும். பிள்ளைகள் முன்னேற்றமற்றவராவர். நேரத்திற்கு உணவு அருந்தாமையாலும், ஒழுங்கான ஸ்நானம் முதலியன இல்லாமையாலும் நோயாளிகளாவர். எப்படித்தான் நூற்றுக்கணக்கான பணியாளர் இருந்தாலும் தாய் செய்வதைப்போலொன்றும் வரா. "சாலோடு தண்ணீர் சரித்துக் குடித்தாலும் தாய்க்குடத்துத் தண்ணீர் போல் தாகமது தீராதே" என்ற கூற்றும் பொய்யா?

பெண்ணிற் பெரும் பொறுப்புக்கள் தங்கியிருக்கின்றன. அவளைப் பாதுகாவலள் என்பது யாதுகாரணம்பற்றி? சிருஷ்டிக்கும் தெய்வம், சிறு பாலகனை யார்கையில் ஒப்படைக்கிறார்? பெண்ணே பாலகரைப் பெற்றெடுத்துக் கண்ணை இமை காப்பதுபோலப் பாதுகாத்து வளர்ப்பவள். இப்படி ஒரு பெண் வருங்காலச் சந்ததிக்குப் பொறுப்பாளியாயிருக்கிறாள். அப்போது இவள் காலையில் வெளியேறி மாலையில் வீடடைவளேல் பிள்ளைகளின் கதியாது? கடவுள் ஒப்படைத்த தொழிலை நன்கு கொண்டு நடாத்த முடியுமா?

பெண்ணே முன்னேற்ற வித்து. ஒருநாடு சீர்திருந்துவது அங்குள்ள வாசிகளைப் பொறுத்தே. ஒரு நாட்டிலுள்ள வீடுகள் ஒவ்வொன்றும் நல்ல முறையில் நடாத்தப்படவேண்டும். சீர்திருத்தமான முறைகளைக் கைப்பற்ற வேண்டும். ஆகையால் வீட்டைச் சீர்ப்படுத்துவது பெண்ணின் கடமை. அவளே இல்லத்தைச் சுத்தமாகவும், அலங்காரமாகவும் வைத்துப் பிள்ளைகளைச் சீர்திருத்தமானமுறையில் வளர்க்கவேண்டும். அஃதே நாடு முன்னேற்றமடையும் வழி. இவ்வண்ணம் பெண்கள் இம்மூன்று பெரும் பொறுப்புக்களையே செய்துமுடிக்க அவர்களின் சீவியகாலம் போதாது. அப்போது அவள் எங்ஙனம் கந்தோரில் வேலைபார்ப்பது? ஒன்றை முடிக்க இயலாமல் ஆடவராலேயே இயங்குபவள் எங்ஙனம் இருவேலைகளைத் தன் வலிமையையேகொண்டு செய்வாள்? வீடாகிய கந்தோரில் அவள் மனத்திருப்தியாகக் கடமைபார்க்கலாம்.

அப்படியானால் அவள் வீட்டுக் கடமைகளை விட்டால் அரசாங்க வேலையைப் பார்க்கமுடியும் எனலாம். முதல் கூறிய மூன்றும் விடில் எப்படி அவர் எஞ்சியதைச் செய்ய முடியும்? ஆடவரின் ஆதரவிலிருப்பவள் எப்படி அவர்கட்குச் சமமாவாள்? சம உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ளச் சக்தியற்றவளென்பது தெளிவாகவிருக்கிறதே. வெய்யிலிற் காய்ந்தும், மழையில் நனைவதும், தினம் பிர

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யானைஞ்செய்வதக், தனியே இருப்பதும் காடுவனங்களில் வேலை பார்ப்பதும் இன்னும் ஆண்கள் செய்யும் பலவித கரடு முரடான வேலைகள் செய்வதும் பெண்கட்கேற்றனவல்ல. ஆகையால் பெண்கள் தங்களிடமாகிய இல்லத்திலிருந்து தங்கட்கொப்புவித்த வேலைகளைச் செய்வதே லேம்; அவர்கள் சமஉரிமைபெறத் தகுதியற்றவர்கள். தமிழ்நாடு உலகிற்கு வழிகாட்டிய காலத்தில் இல்லிலிருந்து 'இல்லாள்' என்று பூண்ட மகுடத்தை எப்பொழுது மணித்திருப்பாளென்பதே பெண்களெல்லோரதும் வேண்டுகோளாகும்.

வீறுகொண்டே நாம் எழுந்துவிட்டோம்

செல்வன் மு. சிவானந்தம், Pre-Senior A.

[தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு மெட்டு]

1 "சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டோம் — இனிச்
சுதந்திர வீரராய்த் திகழ்ந்திடுவோம்.
மதங்கொண்ட யானைபோல் மாயமாட்டோம் — என்றும்
மதிப்புடன் வாழவே மனங் கொண்டுவிட்டோம் "

2 எழில் மிகும் எம் நாட்டை பற்றிடுவோம் — இனி
எவருக்குமே அடிமை செய்து வாழோம்.
பொழில்சேர் காடாக மாற்றிடுவோம் — என்றும்
பொறுமையே எம்மாயுதமாகக் கொள்வோம்.

3 தமிழினைக் கற்றுத்தான் நாகம் தணிப்போம் — கனிவுத்
தமிழினையே நாம் போற்றிடுவோம்.
அமிழ்தினுமினிய நம் அருமொழியை — வீணே
அழிக்கவிட்டோம்! அதைப் பார்த்திருக்கோம்!

4 கலைகள் யாவையுங் கற்றிடுவோம் — அவைக்குக்
களிப்புடன் ஏற்றன செய்திடுவோம்.
மலைகளை வீழ்த்தெம்மை மயக்கினும் — நாம்
மனம் சோரா மாந்தராய் வாழ்ந்திடுவோம்.

5 அகிம்சை வழி நாடின் அல்லலறுரும். — காந்தி
அண்ணலைப் பின்பற்றி அமைதி பெறுவோம்.
மகிமைசேர் மன்னலை வாழ்த்திடுவோம் — என்றும்
மதிப்புசேர் பெரியோரை ஏற்றிடுவோம்.

6 சிறியே வீழ்ந்தெதிர்ப்போம் — நல்
சீர்திருத்தக் காரரை எதிர்ப்பவரை
வீறுகொண்டே நாம் எழுந்து விட்டோம் — இனி
வீணில் காலம் நாம் கழிக்கமாட்டோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அகதியின் ஆத்திரம்

செல்வன் D. S. அம்பலவாணர்

சென்ற இளஞாயிற்றில் "அகதி" என்பவர் எழுதியிருந்த கட்டுரையை நீங்களெல்லோரும் வாசித்திருப்பீர்களென எண்ணுகிறேன். அவர் தமிழ் நாட்டின் நாகரீகத்துக்காக அவ்வளவு ஆத்திரத்தோடு அக்கட்டுரையை எழுதியதைப் பற்றி யான் மெச்சுகிறேன். என்றாலும் அவர் நமது பெண்மணிகளை அவ்வளவு தூரந் தாக்கியதையிட்டு எனக்குச் சிறிது மனச்சஞ்சலம் ஏற்பட்டது. கூத்துக்குத் தாளம் போட்டதுபோன்று நம் அகதி போன்றவர்கள் தாளம் போடுகையில் பெண்கள் என்ன கூத்தை ஆடமாட்டார்கள்? ஆண்கள் எதை விரும்பி மெச்சுகிறார்களோ அதையே பெண்கள் செய்து அவர்களை மகிழ்விக்க எண்ணுகிறார்கள். ஒரு நாட்டின் நாகரீகம் பெண்மக்களால் மட்டும் உண்டாக்கப்பட்டதல்ல. அது பெண்களிலும்பார்க்கக் கூடிய உரித்துக்களை அனுபவிக்கும் ஆண்களாலேயே முக்கியமாக உண்டாக்கப்பட்டதும், படுகிறதுமாயிருக்கிறது. அகதிபோன்ற ஆண்கள், ஐரோப்பியரின் உடையை அணியும்பொழுது பெண்கள் அதே நாகரீகத்துடன் முழந்தாளுக்கு ஆறு அங்குலம் மேலுள்ள சட்டைகளை அணிவதில் என்ன குற்றம்? தலைமயிரைக் குறுக்குவதிலும் என்ன தங்கியிருக்கிறது? அவர்களும் ஆண்களோடு சோடியாய்ப் போக வேண்டாமா?

அன்பர்களே, தமிழ்நாட்டு நாகரீகத்துக்குப் பங்கம் வந்தது பெண்களாலல்ல. ஆண்களாலேயே. ஐரோப்பிய மிஷனரிமார் வந்து நம் நாட்டில் மக்கட்கு அறிவை ஊட்டும்பொழுது, ஆங்கிலேயர் நம்மை ஆண்டுவந்தமையால் இரண்டும் சேர்ந்து நம்மை ஐரோப்பிய நாகரீகத்துக்குள் இழுத்து விழுத்திற்று. ஆடவரிற் தங்கியிருக்கும் பெண்களும் ஆண்கள் விழப் பார்த்திருப்பார்களா? அவர்களும் அவர்களின் கொடுக்கிலே பிடித்துக்கொண்டு விழாமல் என் செய்வது? ஆகையால் அகதியின் நியாயங்கள் சரியாகா. ஏன்? நமது தமிழர் தலைவர் என்ற பொன்னம்பலம் போய்க் கலியாணம் செய்தது யாரை? தமிழரின் நம்பிக்கையாயிருந்த அவர்களே ஐரோப்பியப் பெண்களை மணந்தார்களென்றால் நமது பெண்மணிகளா சும்மாயிருப்பார்கள்.

வீணுரைகள் சொல்லுவதிற் பயனில்லை. நமது தமிழ்நாட்டிற் பற்றுடையவர்களாயிருப்போமானால் நாம் இந்த நாகரீகத்திலிருந்து வெளியேறலாம். சுயராச்சியம் கிடைத்ததிலிருந்தே ஒருபடி ஏறிவிட்டோம். இப்படி ஏறுகையில் ஆண்களை முன்னே சென்று பெண்களை இழுத்துக்கொண்டுவந்து வெளியேற்ற வேண்டும். இது முக்கியமாக நாம் செய்யவேண்டிய ஒரு கடமை. அகதியைப் போன்று பெண்களை ஏளனம் செய்வதில் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் பெண்கள் ஆண்களிலும்பார்க்க நினைத்ததை முடிக்கும் வீரமுடையவர்கள். ஆகையால் அவர்களும் இதில் முயற்சியெடுத்தால் நாம் வெற்றியடைவதென்பதில் ஐயமில்லை. "அகதி" சொன்னதுபோல யானும் கூந்தலை விரித்துவிட்டுச் சென்ற ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தேன். பார்த்தவுடன் பெண்கள் கிணற்றடிக்கு முழுகச் செல்லும் காட்சியென்று நினைத்தேன். ஆனால் அது பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகும் காட்சியாயிருந்தது. நம் தமிழ் நாட்டுக் காட்சிகளெல்லாம் மாறிவிட்டது.

ஆகையால் நாம் நமது தமிழ்நாட்டு நாகரீகத்தைத் திரும்பவும் உண்டாக்குவது நல்லதும் அவசியமும் போன்றிருக்கிறதல்லவா? சுயராச்சியம் வேண்டும் என்று இரவும் பகலும் உழைத்துச் சுயராச்சியத்தை அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுப் பெற்ற நாம் இதற்காக ஏன் பாடுபடப்படாது. ஐரோப்பியரை அகற்றிய நாம் ஏன் ஐரோப்பியப் பேயை அகற்றப்படாது. ஆனால் சம்மதிப்பவர் இப்படியே இழுபட்டுவிடுவது நல்லதென எண்ணுகி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

றார்கள். பெண்கள் நிலையைப்பற்றிச் சென்ற இதழில் எழுதிய சகோதரி பெண்ணரசு சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கப் போவதாகவும்; அப்போது ஆண்கள் என்ன பாடுபடப்போகிறார்களோ தெரியவென்றும் பயமுறுத்தியிருக்கிறார். சம உரிமையென்ற சத்தம் எங்கும் கேட்கிறது. இவையெல்லாம் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தினாற்தான் வந்தது. இந்த நாகரீகத்தினால் ஒருவித அபாயமும் இல்லை. எப்பொழுதும்போல் இருப்போம் என்றுதான் எனது கொள்கையாயிருந்தது. ஆனால் இந்தப்பெண்மணியின் பயமுறுத்தலே தமிழ்நாட்டு நாகரீகத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டுவந்தது. தமிழ் நாகரீகத்திற் பெண்கட்கு எல்லாவித உரிமையுமிருக்கிறது. ஆனால் ஆணவமில்லை. இதை அவர்கட்குக் கொடுத்தால் தாமும் கெட்டு, நம்மையும் அடக்கி ஆண்டு, வருங்காலச் சந்ததியாகிய பிள்ளைகளையும் கெடுத்து நம் நாட்டை அழுக்குண்டுக்கு இரையாக்கியதுபோலாக்கி விடுவார்கள். அத்தீய பயமாயிருக்கிறது. நீரே நம்மைக் கொண்டு நடத்தவேண்டும். நீரே சிங்காசனத்திலேற வேண்டும்.

[இக்கட்டுரையாளரின் தலைவேற்ற சுயமரியாதை மனப்பான்மை யாவராலும் போற்றற்குரிய தொன்றாகும். — பத்.]

திருக்குறளின் ஓர் துளி

[ஓரங்க நாடகம்]

செல்வன் M. சிவானந்தம், Pre. Senior A.

உத்தியோகஸ்தர் :- என்டா! எனக்கு நீ ரிக்ஷா விடுவாயோ?

ரிக்ஷாக்காரன் :- அதற்கென்ன சாமி வழங்குவேனே!

(உத்தியோகஸ்தர் ரிக்ஷாவில் ஏறுகிறார், ரிக்ஷாக்காரன் இழுக்கிறான்)

உத்தி: டே! கெதியாய் இழுத்துக்கொண்டு போடா! ஆமைமாதிரி அசைகிறாயே!

ரிக்ஷா: ஏன் சாமி! கடுமையாய்ப் பேசுகிறீர்கள்! இனிமையான சொற்களைக் கூறக்கூடாதா? "இனிய உளவாக இன்னாத கூறல், கனியிருப்பக் காய கவர்ந்தற்று" என்று திருக்குறளிற் கூறப்பட்டிருக்கிறதல்லவா?

உத்தி: டே! என்னடா உளறுகிறாய்? வாய்க்கொழுப்பும் உண்டோடா? எதற்கெடுத்தாலும் "குறள்"களும், தொழிலாளர் கூட்டமும்...

ரிக்ஷா: ஏன் சாமி அதிகம் பேசுகிறீர்கள். "யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்காற் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு" என்றும் "சொல்லுக சொல்லை அச்சொல்லைப் பிறிதோர் சொல் வெல்லும் சொல் இன்மையறிந்து" என்றும் திருக்குறள் கூறுகின்றது சாமி!

உத்தி: நிறுத்தடா! அதிகம் பிரசங்கம் வைக்கிறாயே! கீழ்சாதி மகனே!

ரிக்ஷா: என் சாதியை எங்கே சாமி கண்டீர்கள்? "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்று பிறப்பைப்பற்றி ஒரு நாவலர் பேசிப்போனதை அறியவில்லையோ சாமி.

உத்தி: என்னடா! மிஞ்சுகிறாய்! அவ்வளவு கொழுப்போ? கொழுப்பெடுக்கிறேன் பார். (ரிக்ஷாவை விட்டிறங்கி அவனை அடிக்கிறார். அவன் பேசாதிருக்கிறான்) ஏனடா! நான் அடிக்கிறேன் "சொறியக்கொடுத்த மாட்டைப்" போல பேசாதிருக்கிறாய்! உன் உடம்பு இரும்போ?

ரிக்ஷா: சாமி! 'நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப்படும்" என்று தெய்வப் புலவர் தெருட்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டிருரல்லவா! சாமி, பொறையுடைமையையே மனிதர் கைப்பிடித்தொழுக வேண்டும். மகாத்மா காந்தியின் அஹிம்சையும் அது வல்லவோ சாமி!

உத்தி: அடா, அவ்வளவு நூரம் கற்றிருக்கிறியோ! உன் குணத்திற்காக வியக்கிறேன். வேறுயாருமென்றால் நொருக்கியிருப்பேன்.

சிக்ஷா: கடல்காரம் சாமி! ஏழைகளாகிய எங்களிடத்திற்தான் கோபத்தை யடக்கவேண்டும். "செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக் காக்கிலென் காவாக்காலென்" என்று செந்நாப்போதர் சொல்லிப்போனாரன்றோ!

உத்தி: அடடா! தொட்டதற்கெல்லாம் திருக்குறள் கூறி என்மனதைச் சாந்தப்படுத்தி விட்டாயே! திருக்குறளில் அவ்வளவு சக்தியுண்டோ?

சிக்ஷா: சாமி, திருக்குறளைக் கசடறக் கற்று, அதன்படி ஒழுகி, வாணிபவன் கற்றுன் தொழுதால் வாழ்க்கை சுடச்சுடரும் பொன் போல் ஒளிவிடும்!

உத்தி: ஆ! அப்படியா! நானும் திருக்குறள் படிக்கவேண்டும். உன் மீது எனக்கு அன்பு பிறந்திருக்குதப்பா! உன் பெயர் என்ன?

சிக்ஷா: "அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க் கென்பு தோல் போர்த்த உடம்பு" என்று முதற்பாவலர் பாடிப் போந்தார் சாமி! என் பெயர் முருகன்.

உத்தி: ஆகா! என்ன இனிமையாக இருக்கிறது திருக்குறள். முருகா! நீ எனக்குப் பெரிய உதவி செய்துவிட்டாய்!

சிக்ஷா: இல்லை, சாமி! நீங்கள் பேருதவி செய்துவிட்டீர்கள். என் மீது அன்பு செலுத்தி விட்டீர்கள். "கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர் செய்த வொன்று நன்றுள்ளக் கெடும்" என்று பொய்யா மொழியிற்காணப்படுகின்றது சாமி!

உத்தி: உதுவும் திருக்குறளா?

சிக்ஷா: ஆமாம் சாமி! "அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்" தான்.

உத்தி: என்னப்பா! உன் நட்பு எனக்கு வேண்டும்.

சிக்ஷா: "அன்பீனும் ஆர்வமுடைமை யதுவீனு நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு" என்று தமிழ்மறை தருகின்றது சாமி! "செயற்கரிய யாவுள நட்பினது போல் வினைக்கரிய யாவுள காப்பு" என்றும் நட்பைப் பற்றிக் காணப்படுகிறது சாமி!

உத்தி: நண்பா! என் வீட்டுக்கு வர வேண்டும்! நீ என் குரு. நான் உனக்கெவ்வளவோ கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது வீட்டுக்கு வந்து கோழி "சூப்" சாப்பிட வேண்டும்.

சிக்ஷா: "அவிசொரிந்தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர் செகுத்துண்ணாமை நன்று" என்று வள்ளுவர் கூறினாரன்றோ! சாமி! "அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை, கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்" என்றும் பெருநாவலர் கூறியிருக்கிறார்.

உத்தி: ஆ! அதுவும் அப்படியா, சத்தியமாய் நான் இனிப் புலால் உண்ணேன்......... ஏன் என்னை வணங்குகிறாய்?

சிக்ஷா: "கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லாவுயிரும் தொழும்" சாமி!

உத்தி: வா, வீட்டுக்குப் போயிருந்து ஆறுதலாய்க் கதைப்போம்.

சிக்ஷா: சரி வருகிறேன்.

[இருவரும் போகிறார்கள்]

[திரை விழுகிறது]

[இக்கட்டுரையாளர் இன்னும் பல கட்டுரைகள் எழுதி மற்றையோர்க்கும் ஓரோதத்தக்காட்டாக விளங்குவாரென்பதில் ஐயமில்லை. — ப-ர்.]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு மந்திரியின் தந்திரம்

செல்வன். ச. குணரத்தினம், II From A.

முன் ஒரு காலத்தில் மதுரையில் மாறன் என்ற ஓர் அரசன் இருந்தான். அவன் வரி வசூல் செய்ய ஒரு யோக்கியனை நியமிக்க எண்ணினான். அதைத் தன் மந்திரி மதியூகியிடம் தெரிவித்தான். மதியூகி ஊரெங்கும் தெரிவிக்கும்படி கட்டளையிட்டான்.

அதைக் கேட்ட பலர் மந்திரியிடம் வந்தார்கள். வந்தவர்களில் ஒவ்வொருவனும் அந்த உத்தியோகத்தைத் தனக்கே கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டான். அப்போது, மந்திரி ஒரு தந்திரம் செய்தான். அவர்களைத் தனித்தனியாக ஓர் இருண்ட அறையின் வழியாய் அரசனிடம் அனுப்பினான். எல்லோரும் அரசன்முன் வந்து கூடினார்கள்.

உடனே மந்திரி அவர்களைப் பார்த்து, "எவன் மகாராஜா முன் நன்றாகக் கூத்தாடுகிறானோ அவனுக்கே அவ்வேலை கொடுக்கப்படும்" என்றான். அதைக்கேட்டதும் எல்லோரும் தயங்கி நின்றார்கள். ஆனால் ஒருவன் மாத்திரம் ஆட ஒப்புக்கொண்டு சந்தோஷமாகவும் நன்றாகவும் ஆடினான்.

அப்போது மந்திரி மதியூகி அரசனைப் பார்த்து: "பிரபுவே" இவர்களில் கூத்தாடினவனே யோக்கியன். அதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். நான் இவர்களைச் சோதிக்க எண்ணி இவர்கள் வந்த இருட்டறையில் பொற்காசுள்ள பெட்டிகளைத் திறந்து வைத்திருந்தேன். இவன் மாத்திரம் அப்பொன் நாணயங்களைத் திருடவில்லை. மற்றவர்களோ பேராசைகொண்டு தங்கள் சட்டைப் பைகளிற் காசுகளை நிரப்பிக் கொண்டார்கள். ஆகையால் அவர்கள் ஆடும்போது ஓசை கேட்கும் என்று பயந்து ஆடவில்லை. அவர்கள் அயோக்கியர்கள். அவர்களைச் சோதித்தால் உண்மை விளங்கும்" என்றான்.

அப்படியே அரசன் அவர்களைச் சோதித்து உண்மையை அறிந்தான். மதியூகியின் சூழ்ச்சித் திறமைக்காக அவனை மிகவும் மெச்சினான். யோக்கியனைப் புகழ்ந்து வரி வசூலிக்கும் உத்தியோகத்தில் நியமித்தான். மற்றை அயோக்கியர்களைத் தண்டித்தான்.

வெள்ளைக்கில்லை கள்ளச் சிந்தை.

மாந்தருக்குள் ஓர் மாதவர்

"வீரன்"

அகிம்சையை அகில உலகிற்கும் அறிவுறுத்திய அண்ணலை அனைவரும் போற்றக் காரணமென்ன? மலர்தலையுலகில் உள்ள மாந்தர் யாவரும் மன்னன் காந்தியை மதிப்பதின் மாண்பென்ன?

கூர்த்த மதியினனாகிய மகாத்மா கூர்ஜர நாட்டில் அவதரித்தார். கரம்சந்திர மோகனதாஸ் காந்தி என்ற பெயருடன் தரணிபோற்ற வந்துதித்தார். தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைப் போற்றி இல்லறமென்னும் நல்லறமேற்றார். இயற்கை இன்பமே இன்பமெனக் கொண்டு செயற்கையை வெறு[illegible]மையாளனானார். உண்மை காரணமாய் உயிரையும் விடத் தயாரானார், வானந் துளங்கினும், மீனம் படினும், மலைகள் வீழினும், அலைகள் பொங்கினும் தன்னிலை மாறாத் தன்மையாளனானார். பிறர்க்குக் கேடு மறந்தும் சூழாத பெருந்தகையானார். ஈங்கு முரண்படு தேகசத்தியை, வாகசத்தியாம் ஆன்மசத்தியால், உண்மை, அஞ்சாமை என்னும் ஒண் பேர் ஆயுதம் கொண்டு அடக்கினார்.

"அன்புடையார் என்பு முரியர் பிறர்க்கு" என்ற இன்மொழிக்கு இலக்[illegible]ர். "இன்பு, பிறர்க்கேயுழைத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தல்" என்று அன்பே வடிவாய அண்ணல் அறிவுறுத்தினர். பெரும் புகழ் சேர் திருக்குறளின் மொழிபெயர்ப்பைப் படித்தார். செயற்கரிய செய்தார். 'உள்ளத்தாற் பொய்யாதொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்திலெல்லாம்' உறைந்தார். தன் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றினையுந் தந்து தாய்நாட்டுத் தளைகளைந்தார். "நிர்வாணப் பக்கிரி" என்று சிலர் இகழவும், அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்தார். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிப் பொறையுடைமையைப் போற்றிப்பொழுகினர். நித்திரை முதலியனவற்றையும் கவனியாது சத்தியாக்கிரகப்போர் நடத்தினர். உள்ள உவப்புடன் உண்ணாவிரதங்கள் கொண்டு உண்மையை நிலைநிறுத்தினர். தீண்டாமை என்னும் கொடிய வழக்கத்தைத் தோண்டிப் புதைத்தார். நித்திய பிரார்த்தனைகளிற் சிரத்தை கொண்டார்.

ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதார் ஈற்றில் துப்பாக்கிக் குண்டுபட்டு மாண்டார். அனலிற் புழுவினைப்போல் நாம் துடிக்கத் தூண்டாமணி விளக்கென்றுஞ் சோதியாய் நிற்கின்றார். இத்தகைய உத்தமரை எத்தகையவர்தான் மதிக்கார்? மனதிடைக் கொண்டு வழுத்தார்? காந்தி வழி நாடிச் சாந்திபெறுவோமாக!

பாரதி பத்துப் பண்பு

செல்வன். M. சிவானந்தம், Pre Senior A.

அமரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரைப்பற்றி யறியாதார் தமிழ்நாட்டில் யாருளர்?

"பூமியில் எவர்க்குமினி அடிமை செய்யோம்" என்று சுதந்திர தாகத்தை ஊட்டிய மகா கவியை யாருக்குத்தான் தெரியாது!

"உச்சிமீது வானிடிந்து வீழ்கின்ற போதிலும் அச்சமில்லை அச்சமில்லை" என்று வீரமுடன் கர்ச்சித்த பாரதியை யாருக்குத்தான் தெரியாது!

"எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓரினம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்" என்று உயர் தத்துவத்தை உலகுக்கு உதவியவரை யார்தான் மறப்பார்கள்!

"தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்" என்று உணர்ச்சியோடு உள்ளத்தெளிவோடு தமிழரைத் தட்டி எழுப்பி உணர்த்தியவரை யாருக்குத்தான் தெரியாது!

"சின்னஞ்சிறு குருவிபோலே நீ திரிந்து பறந்துவா பாப்பா" என்று இளைஞருள்ளத்தில் ஓர் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிய அமரகவியை யார்தான் அறியாதார்!

"பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால் நீ பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா" முதலிய உபதேசங்களை உணர்த்திய உத்தம கவியை உலகினில் யார்தான் மறப்பார்!

"மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா" என்றெல்லாம் பாப்பாப் பாட்டுக்களைப்பாடி இளைஞரிடத்தில் வீரக்கனலை எழுப்பிய பாரதியை இப்புவிதனில் யாருக்குத்தான் தெரியாது!

"தெய்வம் உண்மையென்று தானறிதல் வேண்டும்" என்று தெய்வ நம்பிக்கையை தெருவெல்லாம் தெருட்டியவரை யார்தான் அறியார்!

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்" என்று மாதர் உரிமைக்காகப்பாடிய மாபெரும் புலவரை யார்தான் அறியார்!

"பாஞ்சாலி சபதம்" முதலிய இலக்கிய இன்பம் நிறைந்த இனிய கவிகளை இயற்றித்தந்த சுப்பிரமணிய பாரதியை யார்தான் அறியார்!

வாழ்க பாரதி நாமம்!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பூதவுடல் அழிந்தாலும் புகழுடல் அழியாது.

செல்வன். ந. க. சிவசுப்பிரமணியம்.

"பூதவுடல் அழிந்தாலும் புகழுடல் அழியாது என்றும் நிலவும்" என்னும் உறுதிமொழியை யறிந்தோர் யாவரும், புகழுடம்பைப்பெறத் தம்மாலானவரை முயல்கின்றனர். மக்களிற் சிலர், அறிவு, ஆற்றல், புலமை ஆகியவற்றாலும், சிலர் தியாகத்தாலும் புகழ் பெறுகின்றனர் என்பது மலைவிளக்கே.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் நாமமும், கல்விக்கடலாம் கம்பன் நாமமும், அற்புதவார்த்தைகள் அருந்தமிழ்ச்சார பாடையில் அளித்த ஒளவைப்பிராட்டி நாமமும், தமிழ்மொழியுந் தேசமொழியுமாய் நின்று வீரமொழிகளைத் தாயகத்திற்கு நல்கிய பாரதி நாமமும் நம்மவர் பலரின் நாவில் நின்று தாண்டவமாடும் விந்தைதானென்னே! மேற்கூறிய பெரியோரின் பூதவுடலெல்லாம் அவை யழிந்தொழிந்தனவன்றோ; ஆனாலவர்களின் புகழுடல் என்றும் நிலவுமென்பது கண்கூடு. இதற்குக் காரணமன்னோர் ஆற்றிய அரும் பெருஞ் செயல்களே. பலராலும் பெருமை பாராட்டப்படாமற் சிறுமையுற்று, அகலவிருந்தித் துன்பக்கடலுள் மூழ்கியிருந்த நந்தமிழன்னையை, ஆருயிர்க்கருவனையை, அருட்பெரும் வள்ளலை, மகிழ்வூட்டி அகக்கவலைதீர்த்தவர் பாரதியாரன்றோ; "கொடைக்குக் கன்னன்" என்பது பலரறிந்த இரகசியம். தந்தை, தாய் வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்து, செல்வந்தம்பிக்களித்துக் கானகஞ்சென்ற இராமன் புகழுடலும், தன் சிரமரித்து தன் தம்பி அமணனிடமனுப்பிய குமணவள்ளலின் புகழுடம்பு மென்றும் நிலவுமன்றோ.

இன்னும் தன்னலமற்ற தியாகிகளாகிய மகாத்மாகாந்தி, நேரு, ராஜாஜி ஆகியோரின் புகழுடல்களு மென்றுமழியாது நின்று நிலவுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். புகழுடையவன் இன்பத்துடன் வாழ்கிறான். நித்திய வின்ப மனுபவிக்கிறான்.

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று"

என்கிறார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

English Editorial Board

Editor:

S. V. Paramsothy

Associate Editor:

Literary Section:

V. Kanagaratnam

R. J. Selvaratnam

Co-eds. Section:-

Parameswary T.

Selvaranee S.

Sports Section:-

T. M. B. Mahat

Jeyaranee K.

Junior Section:-

S. Chandrarajah

L. S. Canagasingam

Faculty Adviser:-

Mr. K. C. Thurairatnam, B. A. (Lond.)

தமிழ்ப் பத்திராதிபக் குழு.

பத்திராதிபர்:

க. வைத்தியநாதர்

உதவிப் பத்திராதிபர்:

மு. சண்முகம்

இலக்கியப் பகுதி:

க. மகேஸ்வரி

மா. கனகாம்பிகை

சா. வ. குணரத்தினம்

மாதர் பகுதி:

வி. மணிமேகலாதேவி

க. கமலாம்பிகை

செய்யுட் பகுதி:

ச. கனகசுந்தரம்

சிறுவர் பகுதி:

வே. சங்கரப்பிள்ளை

செ. குற்றாலலிங்கம்

த. ஸ். அம்பலவாணர்

வித்தியாசங்காலோசகர்:

திரு. பொ. நவரத்தினம், எம். ஏ.

A. C. M. P.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org